

На хвилі уваги до Дніпрогесу...

Серед великої кількості публікацій про ситуацію на Дніпрогес є й декілька тьмуших і об'єктивних. Таких, як стаття нашого земляка Володимира Піскового (її можна побачити на сайті <http://www.dt.ua/2000/2229/66949>). Як справедливо зазначає автор, «за кількістю моторошних пророкувань і чуток Дніп-ровська гідроелектростанція ім. Леніна цього року може претендувати на рекорд...

Нову хвилю підвищеної уваги до Дніпрогесу зумовила нещодавня аварія на Саяно-Шушенській ГЕС...»

Якщо уважно подивитися сторінки Інтернету, на яких обговорюється ця тема, можна виділити декілька питань, які турбують саме запоріжців. Наприклад,

— не маю наміру розбиратися в конструкції греблі, я дійсно не вчився на це. Але мені, як і більшості людей, які проживають нижче водосховищ, дуже хотілося б знати, що може трапитися в найгіршому випадку, де безпечні, а де потенційно небезпечні зони...

— на цей час залишається також відкритим

Коли в кінці травня стало відомо, що ВАТ «Мотор-Січ» відмовляється підтримувати гандбольний клуб «Мотор», думки фахівців про долю запорізького жіночого гандболу розділилися. Скептики вже співали одному з сильніших українських клубів заупокійну. «Гадаю, він вистойть» — сказав Леонід Ратнер — тренер, що привів збірну команду України до бронзових медалей Олімпіади в Афінах. А влітку стало відомо, що в списку учасників суперліги чемпіонату України з'явився клуб «ЗАПОРІЖЖЯ-ЗДІА», який очолив саме Ратнер.

15 вересня почався черговий чемпіонат України з гандболу серед жіночих команд в суперлізі. Ознаменований він тим, що вперше після багаторічної перерви у вищому дивізіоні українського гандболу наш навчальний заклад представляє команда «ЗДІА».

Проблем у команди багато. Найголовніша — це, звичайно ж, фінансування та хоч би трохи моральної підтримки команді з боку керівництва навчального закладу.

Дуже велику роботу в пошуку спонсорів проводить мер міста Є.Г. Карташов. Але наперекір всьому, команда живе й

питає про старіння матеріалів, з яких виготовлена гребля. Що буде з матеріалами греблі через 50 чи 100 років?

— хочу зрозуміти розвиток подій в найгіршому випадку. Можливо виявиться, що постраждає лише 1 км території нижче за течією у випадку повного руйнування дамби, а далі підйом рівня буде не більше скажімо ніж 1 м. До того чи буде у власників водосховищ нижче за течією необхідний час для реагування?..

Прокоментувати ситуацію ми запросили

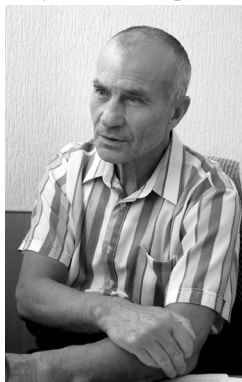
**старшого
викладача
кафедри ГЕ,**

головного
інженера проекту
інституту
«Укргідропроєкт»
1978-1991рр.

**Рудольфа
Івановича Сивка.**

«Стан бетонної греблі Дніпрогесу у фахівців не викликає сумнівів, оскільки за нею ведеться постійне спостереження — візуальне і за приладами. Щорік гідроцех Дніпрогесу складає технічні звіти, на підставі зазначених заходів робляться відповідні висновки, які, практично, не відрізняються від спрогнозованих проектувальниками. Це в частині, що стосується самої греблі.

Окрема тема розмови — система «міст—«бичок». Міст на спорудженнях Дніпровської ГЕС був розрахований

академіком І. Г. Олександровим на 5-тонну вантажівку. Відповідно, під таке навантаження були розраховані й «бички». Сьогодні 20-30-тонні вантажні машини — далеко не рідкість! Це перевищує розрахункове навантаження в 5-6 разів. У десятки разів збільшилася інтенсивність руху. В результаті такої силової дії в більшості «бичків» з'явилися вертикальні тріщини.

(Далі на стор. 2 Додатку).

Команда ЗДІА — учасниця чемпіонату України з гандболу в Суперлізі!

тренується, та почала чемпіонат у чудовому темпі.

У суперлізі виступає вісім команд, такі як: чемпіон України «Смарт» (м. Кривий Ріг), «ЗДІА» (м. Запоріжжя), Львівський національний університет «Галичанка», «Карпати» (м. Ужгород), «Податковий університет» (м. Ірпін), неодноразовий володар Європейських кубків «Київ-Спартак» (м. Київ), «Університет-Дніпрянка» (м. Херсон) і команда «Панацея» (м. Харків).

І тур пройшов у м. Бровари, де зібралися всі вісім команд. Команди поділені на дві четвірки і в цьому турі команди однієї четвірки грали з командами другої четвірки. Наші дівчата довели, що гандбольні традиції нашого міста й нашого навчального закладу в надійних руках. Перші три гри з командами Харкова, Ірпеня і Ужгорода були за нами, а ось гра з чемпіонами України командою «Смарт» виявилася дуже важкою. Наші дівчата втомилася фізично, адже підготовчий період почався пізніше ніж звичайно. Проте, спортивна преса оцінила нашу команду, як гідну боротися за чемпіонський титул. Зараз команда посідає друге місце в турнірній таблиці.

Наступний тур команда проведе в м. Херсоні, а удома ми побачимо команду тільки 25 грудня. Такий розрив у чемпіонаті пов'язаний з підготовкою збірної національної команди до відбіркових ігор на чемпіонат Європи.

Календар ігор та таблиця чемпіонату розміщені на стенді біля кафедри фізичного виховання. Гравці команди чекають підтримки студентів, викладачів і співробітників ЗДІА у цьому нелегкому чемпіонаті.

Завідувач кафедри фізвиховання та спорту
О. М. Кузьменко

Мій другий дім!

Багато хто вважає, щоб навчити людину плавати потрібно просто кинути її посеред річки тоді їй нічого іншого не залишиться, як побороти свій страх.

Ось так і батьки першокурсників, які не живуть в місті Запоріжжі, відправляють своїх чад плисти по річці життя, а простіше кажучи – заселяють їх до гуртожитку. Коли всі студенти ще отримують задоволення від своїх останніх днів канікул, працівники гуртожитку приймають під свою опіку нових мешканців.

Коли я два роки по тому змінювала місце свого проживання, то в черзі до завідувача гуртожитком – Лисенко Ольги Іванівни, ледь не влаштували бійку за місце «під сонцем». Цього ж року поселення пройшло на найвищому рівні, спокійно. Всі студенти дотримувалися своєї черги, спілкувалися один з одним, одним словом – вели себе цивілізовано. Може це тому, що першокурсників можна було перерахувати на пальцях, а можливо й тому, що в холі сиділи вже такі дорослі, підготовлені до самостійного життя, молоді люди. Більшість з них приїхали до Запоріжжя з інших міст без супроводу батьків. Студенти жартували,

розповідали історії, пов'язані з вибором факультету, ставили запитання, а деякі хлопці навіть вихвалялися, що готують краще, ніж дівчата, але місце їх проживання безпечніше залишити у секреті.

Кажуть, що студентські роки найкращі, а коли ти ще й живеш у гуртожитку, то вони взагалі незабутні. Адже саме в цій другій домівці пізнаються усі таємниці кулінарії. «Я його зліпила з того, що було» – це не найоригінальніша назва для сніданку. Тільки тут народжуються відкриття в науці та техніці, такі як: проведення безпроводного зв'язку з балкона, між першим і другим гуртожитками. Тільки тут можна побачити живого Гаррі Поттера, щоправда не на мітлі, а на швабрі. А письменники-казкарі, говорячи сучасною мовою, просто відпочивають поряд зі студентами, які трішки (години на дві) запізнилися до закриття гуртожитку. Ви думаєте, що тільки місцеві жителі можуть запізнитися на пару через «пробки» на дорогах. Помиляєтесь, далеко не кожен студент гуртожитку може зранку встигнути на трамвай до академії. А якщо ви не вірите, що всі ми на цій Землі брати та сестри, то ласкаво просимо до нас!

Насправді мешканці гуртожитку – це велика, весела, дружна родина. Звичайно ж бувають інколи клопоти і сварки, та без цього, мабуть, нам жилося б не так різноманітно. Різні бувають негаразди в навчанні та в житті, а тут гуртом всі проблеми вирішуються ніби самі собою. Тим паче, коли заступник завідувача гуртожитком – Людмила Іванівна (іноді сувора та насправді доброї душі людина) завжди готова вислухати й по можливості допомогти.

Я нітрохи не шкодую, що живу не вдома, а ви?

Сніжжана ГУСЬКОВА, МЧ-07-10.

Фото автора

Наші ювіляри...

Шановний Юрію Петровичу!

Прийміть щирі вітання від імені колективу викладачів, співробітників і студентів академії з нагоди 60-річчя від дня народження!

Після закінчення інституту та захисту кандидатської дисертації Ваше життя, наука й педагогічна діяльність пов'язані з Запорізькою державною інженерною академією. В академії Ви пройшли шлях від студента, аспіранта, доцента до завідувача науково-дослідним сектором академії.

Ви, Юрію Петровичу, — талановитий викладач, відомий вчений у галузі алюмінієвої промисловості, автор монографій, підручників, багатьох наукових статей.

Про Ваш особистий внесок у розвиток, становлення та вдосконалення Запорізької державної інженерної академії наочно свідчать показники наукової діяльності академії.

Висока працездатність, потужний інтелектуальний потенціал, організаторські здібності допомагають Вам впевнено досягати поставленої мети.

Для академії Ви взірець порядності, доброзичливості, цілеспрямованості, професіоналізму.

Вітаючи з ювілеєм, зичимо Вам міцного здоров'я, щастя, творчого натхнення, сімейного благополуччя.

*З повагою,
ректор ЗДІА В. І. Пожусь
голова профспілкового комітету
В. П. Падалка*

Шановна Олександро Кирилівно!

Колектив Запорізької державної інженерної академії щиро вітає Вас з нагоди славного ювілею - 70-річчя від дня народження. Цю знаменну подію в житті Ви зустрічаєте ще повні життєвих сил, працездатності, любові до своєї справи та до життя взагалі.

Багато років Ви плідно працюєте в Запорізькій державній інженерній академії на посаді старшого лаборанта. Ваша доля нерозривно пов'язана з інженерною академією, улюбленою кафедрою та студентством. Багаторічна праця в нашому закладі створила Вам репутацію хорошого спеціаліста, працюючої людини, чуйної та доброзичливої жінки. Ви допомагаєте молодим спеціалістам робити перші кроки в трудовій діяльності, навчаєте їх працювати. Ви віддаєте свій досвід, знання та душевне тепло своїм колегам, співробітникам та студентам.

Ваша працездатність, професіоналізм, вимогливість, чесність, відповідальність разом з чемністю здобули заслужений авторитет в колективі.

З нагоди ювілею від щирого серця бажаємо Вам невичерпної енергії, оптимізму, міцного здоров'я та справжнього людського щастя! Нехай надалі Ваш шлях буде щедрий на добро та успіхи і багатий на зустрічі з цікавими людьми. Зичимо всіляких гараздів, благополуччя, натхнення. Нехай Вас ніколи не полишають наснага, завзяття й удача в усіх починаннях!

*Декан ФЕМ В. В. Глуцєвський
Завкафедри українознавства І. В. Чернова
Голова профкому В. П. Падалка*

